

RARE GASTEN BIJ VAN BASTEN
(Übernachtung mit Frühstück)

Blijspel in drie bedrijven

door

UTE SCHEIK

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **RARE GASTEN BIJ VAN BASTEN - ÜBERNACHTUNG MIT FRÜHSTÜCK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **UTE SCHEIK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lottie van Basten - vrolijke opgewekte donderstraal, voor alles te vinden en bovendien hartstikke cool

Lian - haar oudere en 'n tikkeltje trutterige zus, die geacht wordt 'n oogje op de jongste te houden

Niels - haar oudere broer, die 'n auto-ongeluk bouwt, dat verstrekkende gevolgen heeft

Jolin - vriendin van Lian, waarop men in tijden van nood kan rekenen

Karsten - vriend van Niels, waarvan eigenlijk hetzelfde gezegd kan worden

Tante Maartje - op het verkeerde moment op de verkeerde plaats, maar niettemin toch 'n jofel tantetje

Alwine Tromp - pensiongast, met op z'n minst twee vreemde hobby's

Clair Schetters - die haar vergezeld en er dezelfde liefhebberijen op nahoudt

Sharon de Wever - ook 'n gast, die onderdak in het pension vindt en lid is van een damesgymclub

Mariska Geels - lid van dezelfde club en met Sharon de kamer delend

Thomas Keizer - persfotograaf, en net zo goed blij onderdak in pension van Basten gevonden te hebben

Ted Starink - leider van de rockband "Bad Hero", die met zijn boys het souterrain bewoond

Roger - ook lid van de band, met 'n grote mond, maar tevens 'n schijtebroek

Rico - jongere broer van Roger, maar wel 'n stuk beschaafder

Charlie - het vierde lid van de band en zo voor en na wel eens 'n dieetje volgend

De rollen van Alwine, Clair, Sharon en Mariska kunnen, indien nodig, door twee dezelfde actrices gespeeld worden.

De rol van Rico is van zeer bescheiden aard.

DECOR:

De drie bedrijven spelen in een en dezelfde ruimte, er zijn geen tussentijdse veranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal.

In de korte kant links 'n deur naar de keuken en de voordeur. In de korte kant rechts de deur naar het terras, die ook als zodanig herkenbaar moet zijn. Het mag desnoods 'n dubbele zijn.

In de brede achterwand een open doorgang naar de woonkamer.

Het vertrek kan, naar eigen goeddunken, ingericht worden als een gewone huiselijke eetkamer, ofschoon het als zodanig niet gebruikt wordt. De eettafel wordt namelijk al in 'n vroeg stadium van het spel naar links achter verplaatst, om daar dienst te doen als provisorische balie, c.q. receptie. Ergens, in een of ander wandmeubel, moet 'n radio staan en op de tafel ligt altijd het mobieltje, dat zo voor en na door deze en gene gebruikt wordt.

EERSTE BEDRIJF

Het vertrek maakt 'n slordige indruk; men ziet lege glazen, limonade- en colaflesjes, chips- en andere zakjes, bordjes, kopjes etc.; Lottie zit op de grond, te midden van tijdschriften, te lezen; Lian, degelijk gekleed, op van links, met 'n dienblad, begint de zaak enigszins op te ruimen, de radio staat knoerthard aan.

Lian: Lottie! (roept) Lottie! (zet energiek de radio af) Verdorie Lot, hoor je me niet?

Lottie: (protesterend) Hé zeg, ik zat daarnaar te luisteren!

Lian: Dat mag je ook gerust, maar ik betwijfel of mevrouw Verstraten van hier tegenover ook zo verzot op dat soort muziek is.

Lottie: Och, dat mens is immers zo doof als 'n kwartel.

Lian: Weet ik, maar dit heeft ze gegarandeerd gehoord. En als jij zo blijft doorgaan, kun je binnenkort op de TV alleen nog maar naar programma's voor gehoorgestoorden kijken.

Lottie: Jeetje zeg, in vergelijking met jou, is zelfs ma nog 'n vlotte meid.

Lian: Jouw pech liefje. Je zult het nog twee weken zonder pappie en mammie moeten doen. (spottend) En tot zolang zwaait je degelijke grote zus hier de scepter.

Lottie: (pruilend) Als het dat alleen was. Maar Niels heb ik er ook nog als extra toegift bij. Zijn pa en ma er eens drie weken niet, krijg ik m'n grote broer en zus op het dak. Net of ik nog 'n oppas nodig heb. Ik ben er haast achttien en heus geen kind meer.

Lian: Pa en ma schijnen daar anders over te denken.

Lottie: Omdat ik toevallig de jongste ben, meent iedereen mij maar te moeten betuttelen.

Lian: Zelf schuld. Had je maar niet als jongste geboren moeten worden. En nu zul je voor de rest van je leven altijd ons kuikentje blijven.

Lottie: (mopperend) Niels is amper zes jaar ouder dan ik. Dat is toch geen verschil.

Lian: Ben ik met je eens. Zo af en toe gedraagt hij zich, alsof hij zes jaar jonger is dan jij. Waar is ie eigenlijk?

Lottie: Geen idee. (opstaand) Maar zeg, weet je wat ik ga doen? Een grote familiepizza in de magnetron schuiven. Lijkt je dat wat?

Lian: Ja, doe maar. (Lottie af via links, de telefoon gaat over, Lian pakt het mobieltje van de tafel) Lian van Basten... Hoi mam, leuk dat je belt. Hoe gaat 't met jullie...? Geweldig zeg, klinkt goed... O ja, prima, geen centje pijn... Zeker, zal ik doen. Maar Niels is er niet en Lottie is net in de keuken om iets eetbaars te regelen... (vrolijk) Dat geloof je toch zeker zelf niet! Ze stopt alleen maar 'n pizza in de magnetron... Goed,

ma. Doe de groeten aan pa en amuseer je... Ja ja, doe! (*Lottie weer op van links*) Ma heeft net gebeld en ik moet je de groeten doen van haar en pa.

Lottie: Aha. Dank je.

Lian: (*om zich heen doelend, sarcastisch*) Ik was al bang geweest, dat jij deze bende per vergissing misschien 'n beetje aan de kant had gedaan. (*hoofdschuddend*) Ik begrijp niet, hoe jij temidden van al die troep kunt leven. Als pa en ma nu onverwacht zouden thuiskomen, maakten ze meteen weer rechtsomkeert.

Lottie: Rustig aan, lady. Dat duurt nog twee weken en tegen die tijd heb ik 't hier allang weer allemaal netjes aan de kant.

Lian: Jij? Jij wilt hier opruimen? Dat geloof ik pas als ik 't zie.

Lottie: Och kom zeg. Jij was vroeger ook niet zo puntje precies, als pa en ma er soms niet waren. En nu kom je hier de gouvernante spelen. Ik ga naar m'n kamer, want je begint me zo langzamerhand op de zenuwen te werken. (*Niels op van links, met 'n pleister op z'n voorhoofd en z'n linkerhand is verbonden*)

Lian: (*geschrokken*) Niels! Wat is met jou?

Niels: (*laat zich op 'n stoel vallen, nonchalant*) Niets om je ongerust over te maken. Klein ongelukje met de auto.

Lottie: 'n Echt ongeluk? Gossie zeg, wat spannend! Vertel eens op!

Niels: Och, half zo erg allemaal. Ik reed 'n fractie te hard en toen moest ik opeens remmen.

Lian: Ja, en?

Niels: Het was 'n beetje nat op de weg en toen ben ik in 'n greppel terechtgekomen.

Lottie: (*het pleister bekijkend*) Dat ziet er anders niet zo onschuldig uit.

Niels: Zoiets lijkt altijd erger dan het is. Klein wondje, dat even gehecht moest worden en de hand heb ik alleen maar verstuikt, dat is alles.

Lian: Alles? Het lijkt me anders wel genoeg. En hoe zit 't met je auto?

Niels: Eh, nou ja, met "mijn" auto is alles in orde.

Lottie: Cool. Dan heb je geluk gehad.

Lian: Kun je er nog mee rijden, of moet ie naar de garage?

Niels: Nou ja...

Karsten: (*op van links, met 'n doosje pillen, dat hij 'm toewerpt*) Hier, jij crash-testpiloot, je pijnstillende tabletten. Had je bij mij in de auto laten liggen. Hoi Lian, Lottie.

Lian: Hallo.

Lottie: Hoi Karsten.

Karsten: (*tot de dames*) Niels had me vanuit het ziekenhuis gebeld om 'm te komen afhalen. Hij wilde jullie de schrik besparen.

Lottie: Ha, dat is aardig van je.

Karsten: Och, was maar 'n kleine moeite. Maar hij heeft echt geluk gehad en de auto ziet er niet zo best uit. (*Niels probeert hem met gebaren tot zwijgen te brengen, maar Karsten ziet dat niet*) Ik denk niet, dat jullie pa er erg enthousiast over zal zijn.

Lian: Pa? (*beseft 't langzaam*) Niels, je hebt toch zeker niet pa z'n wagen genomen? Alsjeblieft, zeg dat 't niet waar is!

Niels: (*knikt schuldig, benepen*) Het is wel waar.

Lottie: Welterusten zeg, dan kunnen we pa naar 'n inrichting brengen.

Lian: (*vertwijfeld*) Voor die auto hebben hij en ma de afgelopen twee jaren van hun vakantie afgezien en nu zijn ze ook nog maar op 'n goedkope trip met de bus naar Oostenrijk! O nee, dit is 'n regelrechte ramp!

Niels: Och, zó erg is 't nu ook weer niet. Wat kleinigheidjes hier en daar.

Karsten: Noem 't maar kleinigheidjes. En reparaties aan dat soort auto's zijn nu eenmaal niet goedkoop. Je hoorde wel wat die man van de garage zei.

Lian: (*achterdochtig*) Weten jullie dan al wat 't gaat kosten?

Niels: (*aarzelend*) Alles bij elkaar, met arbeidsloon en zo... nou ja, (*fluisterend*) Zo'n drieduizend euro.

Lian: Waaat? Hoeveel?

Karsten: (*normaal volume*) Zo ongeveer drieduizend euro.

Lian: (*ongelovig*) Dat kan niet waar zijn! Pa zal ons vermoorden! Je hebt zijn kostbaarste bezit in de vernieling geholpen! Die auto is zijn alles! Het afgelopen jaar heeft hij er meer tijd bij doorgebracht, dan hier bij ma in huis! Het minste dat hij zal doen is ons onterven.

Lottie: Drieduizend knickers! Dat is verdorie geen katterpies!

Niels: Och kom, jullie maken er 'n echte catastrofe van.

Lian: Als de woning in vlammen was opgegaan, zou dat niet zo'n catastrofe zijn geweest, als nu je van z'n auto 'n schroothoop hebt gemaakt.

Niels: Het is toch geen schroothoop! Een paar kleine reparaties en hij is weer als nieuw.

Lian: Noem jij dat kleine reparaties? Waar drieduizend euro mee gemoeid zijn?

Karsten: Nu wacht eens even zeg. Er is toch zeker ook nog zoiets als 'n verzekering.

Niels: Zeker is die er, maar het zou beter zijn als we iets konden regelen zonder verzekering. Als we die inschakelen, komt pa er vanzelfsprekend achter, dat ik de wagen zonder zijn toestemming gebruikt heb. Bovendien is hij z'n no-claim dan ook nog kwijt en kan ik 't wel schudden, dat verzeker ik jullie.

Lian: Iets regelen? En waar zouden we volgens jou drieduizend euro vandaan moeten halen?

Lottie: Op mij hoeven jullie in elk geval niet te rekenen. In mijn spaarvarkentje zal hooguit veertig euro zitten en op mijn spaarbankboekje misschien nog geen tweehonderd.

Lian: En ik heb pas een nieuwe woning betrokken, waarbij praktisch al m'n geld is opgegaan aan renovatie, nieuwe meubelen en noem maar op. Als ik nog vijfhonderd euro over heb, is het veel.

Niels: Nou ja, veel meer kan ik ook niet ophoesten.

Karsten: Nog niet eens de helft. Prachtig zeg. Misschien net genoeg om de bumper weer 'n beetje toonbaar te maken.

Lian: Nou, dan vertel mij maar eens waar we de rest vandaan moeten halen.

Lottie: Misschien zouden we, met het beetje dat we hebben, ons geluk kunnen gaan beproeven in het casino.

Lian: (*honnend*) Zeker onder het motto: alles of niets.

Karsten: Nee nee, mensen, ik geloof, dat ik 'n beter idee heb. Zoals jullie weten, heeft mijn oom hier 'n paar straten verderop 'n hotel. En van hem weet ik, dat ze komend weekend totaal zijn volgeboekt.

Niels: (*moedeloos*) En dat we daar eventueel zouden kunnen gaan uithelpen? Man, dat brengt toch bij lange na niet genoeg op.

Karsten: Luister nu eerst eens. Ik weet iets beters. Vanaf komende vrijdag tot en met zondag gaat hier in de buurt dat groot nationaal sportfeest z'n beslag krijgen, weet je wel en dat zal 'n hoop mensen uit het hele land hier naartoe brengen. Bovendien wordt in onze expositiehal een grote dierententoonstelling gehouden, terwijl de regionale omroep voor diezelfde dagen in het park een open-air-concert georganiseerd heeft, met tal van bekende bands. En daar komen gegarandeerd ook 'n hoop mensen op af.

Lian: Geloof ik best allemaal, maar wat heeft dat met ons te maken?

Karsten: We zitten midden in het vakantie seizoen. De meeste hotels in onze omgeving zijn tot de laatste kamer bezet. En dan komen er nu nog die evenementen bij. Met andere woorden, de overnachtingsmogelijkheden in deze regio zullen ontoereikend zijn.

Lian: Nou en?

Niels: Dat is toch duidelijk. Karsten stelt voor, dat we dit huis moeten openstellen voor gasten.

Lian: (*onthutst*) Hé zeg, dat is toch zeker geen ernst? Hier bij ons zouden vreemde mensen moeten overnachten?

Lottie: (*enthousiast*) Waarom niet? Dan zou hier eindelijk eens wat leven in de brouwerij komen! O ja, moeten we doen!

Karsten: Het is de moeite van het overwegen echt waard, Lian. Weet je, voor 'n kamer met ontbijt kun je gemakkelijk veertig euro vangen.

Lian: In ons huis zouden vreemde mensen moeten overnachten en

ontbijten? Zonder mij!

Niels: Laat er ons nu eerst eens rustig over nadenken. Maar zeg, ruiken jullie niets? Hier hangt opeens 'n echte brandlucht!

Lottie: *(afrennend via links)* Hemeltjelief, de pizza! Daar zal wel niets meer van over zijn!

Lian: *(tot Niels)* Jullie zijn twee regelrechte chaoten. De een rijdt pa's auto in de prak en de ander doet serieus haar best het huis in brand te steken! Als dat soms aan de genen mocht liggen, hoop ik maar, dat ze mij vroeger geadopteerd hebben.

Licht uit.

(Lian en Jolin dragen de tafel van het midden van het toneel naar links achter; op de tafel liggen een schrijfbloc, ballpoint en het mobieltje; tussen de linkerwand en de tafel komt nog 'n stoel en dat moet dan de receptie voorstellen; beiden brengen verder het vertrek op orde; lege flessen en verpakkingen komen in 'n afvalzak; stoelen worden geheergroepeerd, tijdschriften gefatsoeneerd en op 'n klein tafeltje gelegd etc.)

Lian: Hartstikke fijn, dat je ons wilt helpen, Jolin. Ik weet weliswaar nog steeds niet hoe Lottie en Niels het klaargespeeld hebben mij over te halen, maar terug kan ik nu ook niet meer.

Jolin: Och, dat helpen maakt mij niets uit. Ik doe 't zelfs met plezier. En je moet er niet zo zwaar aan tillen. Het zou best eens 'n interessant weekend kunnen worden.

Lian: Datzelfde heeft Niels ook gezegd. Maar ik knijpt 't hem. En Lottie was al helemaal enthousiast. Nou ja, en toen kon ik haast niet anders dan ook maar toe te stemmen. *(Lottie op via midden, met 'n pakje folders)*

Jolin: Je zult 't zien, het gaat best wel leuk worden.

Lottie: Dat zeg ik toch ook al de hele tijd. Je moet 't van de vrolijke kant bekijken, Lian.

Lian: Ja ja, ik ben al vrolijk, kijk maar. *(trekt 'n grimas tegen d'r)*

Lottie: Stuk verdriet.

Lian: Ben je klaar met de folders?

Lottie: Ja, dit is al de tweede portie. En ik heb ook al naar de Toeristinfo gemaild, dat we tijdens het weekend kamers verhuren.

Jolin: En wat doe je met die folders?

Lottie: Reclame natuurlijk. Ik ga ermee naar het station en spreek de mensen persoonlijk aan. Maar eerst moet ik van Niels nog naar het kampeerterrein. Dat moet overvol zijn. *(Niels op via midden)*

Lian: Naar het kampeerterrein? Wat moet je dan daar?

Niels: Logisch toch. Onze tuin is immers groot genoeg. Daar kunnen gemakkelijk drie tot vier tenten opgezet worden. En achter in de tuin heeft pa zelfs nog z'n eigen mestfabricageinstallatie, in de vorm van 'n wc, dus dat is ook lekker meegenomen.

Lian: (*schamper*) Grandioos! 'n Plank met 'n gat erin!

Niels: Je moet van de nood 'n deugd maken.

Lian: Dus gaan we hier ook nog 'n tentenkamp krijgen.

Niels: (*zakelijk*) Je moet zo rekenen: per tent vijf euro, per persoon drie euro en als er dan nog het ontbijt bij komt, vier euro extra. Wie doet je wat?

Lottie: (*enthousiast*) Fantastisch zeg!

Lian: (*diepe zucht*) Wat je niet zegt. Nou ja, jullie doen maar wat je wilt. We zullen wel zien waar het allemaal op zal uitdraaien.

Lottie: Wees toch niet zo negatief. De vooruitzichten zijn immers gunstig.

Niels: Kom Lottie, begeef je nu op weg. Er is nog veel te doen. (*Lottie af via links*) Gelukkig hebben we het meeste al gisteren gedaan.

Lian: Zeg dat wel. Tot diep in de nacht zijn we bezig geweest. Bedden opzetten, bedden overtrekken, kasten leegruimen en noem maar op.

Niels: Ik heb net de badkuip boven nog 'n beurt gegeven. Met m'n ene hand heeft het iets langer geduurd, maar het is gelukt. (*gaat op de stoel achter de tafel zitten*) Zo, en nu zal ik jullie eens de indeling van de kamers vertellen.

Lian: (*trekt 'n stoel bij, Jolin gaat op de tafel zitten*) Oké, dan laat maar eens horen.

Niels: Luister, jouw vroegere zolderkamer is groot genoeg voor een tweepersoonskamer. Gelukkig stonden onze oude bedden nog in het schuurtje. In mijn kamer staat het divanbed van Lottie, dat is dus 'n eenpersoons, en de kamer van Lottie zelf is van 't zelfde soort. En verder hebben we dan nog als tweepersoons verblijf de slaapkamer van pa en ma.

Lian: Daar wil je ook vreemde mensen in onderbrengen?

Niels: (*zakelijk*) Allicht, Lian. Denk toch verdorie aan wat 't opbrengt!

Lian: (*geeft het op, gelaten*) Zoals je wilt.

Niels: En tenslotte is er nog het souterrain, waar oma vroeger gewoond heeft. Dat zijn ook nog twee kamers. In het ene staan twee opklapbedden en in het andere twee veldbedden, die Karsten ons geleend heeft. Nou ja, en dat was 't dan.

Jolin: Ja, duidelijk. En ontbeten wordt dus niet hier, maar in de woonkamer.

Niels: Precies. Karsten heeft de tafels en stoelen voorheen al in de juiste slagorde gezet en ik stel voor, de gasten te laten ontbijten vanaf half

acht. Uiteraard met brood, koffie, thee en wat er verder bijhoort. Ik heb dat in handen gelaten van Karsten, want die weet hoe 't er in het hotel van zijn oom aan toe gaat. Zijn de koel- en provisiekast op peil?

Lian: Ja hoor. Lottie en ik zijn vanmorgen al uitgebreid wezen winkelen en ik denk, dat we overal van voorzien zijn.

Niels: Goed zo. Karsten en ik hebben verder alles wat niet bruikbaar is, in de garage gestouwd en voor jou en Lottie hebben we luchtbedden in pa z'n werkkamer gelegd.

Jolin: Hé zeg, en hoe zit 't dan met mij? Ik blijf immers ook overnachten, omdat ik jullie moet helpen met het ontbijt, het opmaken van de bedden en weet ik veel.

Niels: Dan moet jij ook nog maar 'n plaatsje bij Lian en Lottie krijgen. Karsten blijft overigens ook en voor ons tweeën hebben we al 'n provisorische slaapgelegenheid op pa z'n hobbykamer geregeld.

Jolin: Nou, dan laat de grote invasie maar beginnen. Zo te horen zijn we er klaar voor. *(tot Lian en af via links)* Zeg, dan ga ik nog vlug even de vaasjes met bloemen gereedmaken voor op de ontbijttafels.

Niels: *('n aantal sleutels, met 'n labeltje eraan, op de zogenaamde receptietafel leggend)* Kijk, dit zijn de sleutels van de diverse kamers. En je kent de tarieven? Eenpersoonskamer veertig euro per nacht, inclusief ontbijt. Tweepersoons, vijfendertig de man, eveneens met ontbijt. En met de kampeerders zal ik de zaak zelf wel afhandelen, vooropgezet, dat er überhaupt 'n paar zullen opdagen.

Lian: Nou ja, dan moeten we het maar over ons heen laten komen. Tegenhouden kunnen we het nu toch niet meer.

Niels: Positief blijven denken. Drie dagen en twee nachten, dan hebben we het achter ons en hopelijk wat geld op zak. En dan moet ik de komende week trachten nog ergens het ontbrekende vandaan te halen. *(peinzend)* Daarvoor zal ik me toch nog iets moeten laten invallen.

Lian: *(bezorgd)* Dat vrees ik ook. *(Jolin op van links, met enkele kleine vaasjes bloemen; ze wordt gevolgd door vier jongemannen, met elk 'n reistas of iets dergelijks bij zich, ze dragen jeans en jeansvesten, of leren jasjes, lange haren, tenminste, voor zover dat mogelijk is, moderne zonnenbrillen en T-shirts, eventueel oorkingen, tatoeages en piercings)*

Jolin: *(opgewonden)* Onze eerste gasten! Stonden zomaar opeens voor me!

Niels: Fantastisch! Kom binnen, kom binnen! Jullie zijn met z'n vieren?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto